

9.8.53, כח' אב תשי"ג, יום א'

הזרתי בבוקר לחיפה - הפעם לבוח קצח.

למני שלושה שבועות יצאתי באומן רשמי לחמש (19.7.53) יום א'),
בשבוע חייתי עסוק בהכנת הכאמר לשנתון דברז "בעיות חוץ ובטחון", עבודה זו
עשיתי בירושלים.

בי"ב באב קיבלתי מני משלחת של וטרנים יהודים באטריקא, ובראשם
אדמירל (ד"ר ארמירל, וייס אדמיראל?) איסקוויט. דיברתי אהם בעיקר על סכנת
מתן נסק לארצות ערב, גם מבחינה יהודית וגם מבחינה אמריקנית. המביעה
נחקיימה במרדכי בקריה בח"א.

למחרת - 25.7.53 - השתתפתי בכר מבוה של יהודי ארזי ברמת אביב.
ובי"ד אב - 26.7.53 - הזרתי לירושלים. הבינוחי חומר לארז בגיל הככרך
הרביעי של חזון ודרך, וביום ה' 30.7.53 יצאתי לחיפה, וכאן מצאתי הנאים
אידאליים לכהיבה. סלון קטן וצנוע בהר הכרמל. בשש וחצי בבוקר יצאתי לסיוול
הרגיל של 4 קילומטר בהרי הכרמל, וכן בר בשש וחצי לפנות ערב, ושאר הזמן
הקדשתי לכהיבה. שלוש פעמים טננתי הסס והכבוא, בכ"ג אב (4.8.53) סיימתי
העבודה, ועל פי דרישה אנסי איחוד הקבוצות יצאתי ביום ד' לבית ברל -
ליום העיון של אנסי האיהוד. לאחר ששכנתי גח שפר וקדיש - לא יכלתי עוד
לשתוק. נסיתי להסביר מקור הסבין הנחיתות והטובות של ההנועה הקבוצית,
שאנשי ההנועה בעצמם גורסים לכך, ועמדתי על הטעות המסוכנת של "המומטר"
של עבודה עצמית.

נטארתי עד הבוקר בחל-אביב. ערכתי ותקנתי הרשימה שכתבתי בחיפה, והבוקר נשלחה לשרף בכביל שנחון המטסלה. מבחינת הכמות תהיה הרשימה הארוכה ביותר שכתבתי עד עכשיו לשנתון. מחוץ לשתי הציטטות בראש הרשימה, אחת מהחנך והשניה מהמטסלה, ושני אפסוקס המסוקים האחרונים שלי - מסופקני אם העבר ראוי לשנתון.

- ביום ששי (7.8.53) סעד אצלי אהוד היוצא לחידודבד, לישיבת הנהלת הארגון הסוציאליסטי של עמי אסיה שנוסד ברנגון, ואתמול טעה אצלי ישראל זיוו. הוא מלא חרדה ודאגה קשה (ומוצדקת) לבורלנו לאחר השיחות אנגליה ומצרים ומחן נשק לארצות ערב. עמד גם על הבעיות הכלכליות. אמרתי לו שבעיות הבעיות של מדינת ישראל היא להשיג עוד שני מיליון דולרים. אל כל הבעיות האחרות יש ביכלתנו לפתור בכוחות עצמנו במקורם או כמאחר. כמובן הדבר חלוי במדיניות רוסיה. אם נשיג עוד שני מיליונים - נהיה בארץ עם של 4 מיליונים אין חשש לכסחון - וויצודנו להקים חרבות עברית לחטארת יבוצע. אם לא - איני בטוח בקיומנו בכלל.

הוא דיבר על לבי לבוא לשבוע ימים לאנגליה לשיחה פרטית עם כמה אישים. הסכמתי לבוא רק באוירון אם אטטר בבוקר לבלקוול ובערב לסוס חזרה.

הבוקר חזרתי להיטה. לפני כך באו אצלי נחמיה ומיה דייך ומסרו על רצח שלושה חיילינו בסביבת בית גוברין אמרתי דעתי לעשות פעולה נמרצת בכוח גדול בעבר השני - אבל עליו לקבל הסכמת המ"מ שלי.